

Capitolul I. Categori de pensii

Secțiunea 1. Pensia pentru limită de vârstă

I. Condițiile de acordare a pensiei pentru limită de vârstă. Vârsta standard de pensionare. Reducerea acesteia în cazul stagiului de cotizare realizat în condiții deosebite de muncă

Legea nr. 19/2000⁽¹⁾, art. 41, Anexa nr. 3⁽²⁾, art. 42⁽³⁾

Pensia pentru limită de vârstă se acordă asiguraților care îndeplinesc cumulativ, la data pensionării, condițiile privind vârsta standard de pensionare și stagiul minim de cotizare realizat în sistemul public, potrivit art. 41 alin. (1) din Legea nr. 19/2000.

Art. 41 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 stabilește că vârsta standard de pensionare este de 60 de ani pentru femei și 65 de ani pentru bărbați. Atingerea vârstei standard de pensionare se va realiza în termen de 13 ani de la data intrării în vigoare a legii, prin creșterea vârstelor de pensionare, pornindu-se de la 57 de ani pentru femei și de la 62 de ani pentru bărbați, conform eșalonării prevăzute în Anexa nr. 3.

În baza art. 42 din același act normativ, pentru stagiul de cotizare realizat total sau parțial în condiții deosebite de muncă pensionarul beneficiază de reducerea vârstei standard de pensionare.

*C.A. București, s. a VII-a civ., confl. mun. și asig. soc.,
decizia nr. 3815/R din 27 septembrie 2010*

⁽¹⁾ Abrogată prin art. 196 lit. a) din Legea nr. 263/2010 (M. Of. nr. 852 din 20 decembrie 2010).

⁽²⁾ Vârstele standard de pensionare sunt precizate *de lege lata* în cuprinsul art. 53 și Anexei nr. 5 din Legea nr. 263/2010 (M. Of. nr. 852 din 20 decembrie 2010).

⁽³⁾ Reducerile vârstelor standard de pensionare pentru cei ce au realizat stagiul complet de cotizare se regăsesc *de lege lata* în cuprinsul art. 55 din Legea nr. 263/2010 (M. Of. nr. 852 din 20 decembrie 2010).

Prin sentința civilă nr. 460/01.03.2010, pronunțată de Tribunalul Călărași, Secția civilă, a fost respinsă contestația formulată de reclamantul I.A. în contradictoriu cu pârâta C.J.P. C.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a avut în vedere următoarele considerente:

Din decizia nr. 157994/06.11.2009 și buletinul de calcul emise de către pârâtă reiese că reclamantului i-a fost respinsă cererea de pensionare, motivat de faptul că acesta nu avea împlinită vârsta pentru a solicita stabilirea drepturilor de pensie.

Conform datelor reținute în aceste înregistrări, la data solicitării pensiei reclamantul avea vârsta de 59 de ani (fiind născut la data de 01.11.1950), pârâta reținând că, în cazul acestuia, vârsta standard de pensionare este de 65 de ani, reclamantul beneficiind de reducerea vârstei de pensionare cu 4 ani, datorită activității desfășurate în grupa a II-a de muncă, rezultând vârsta de 61 de ani. Stagiul de cotizare realizat de către reclamant este de 35 de ani, 11 luni și 17 zile, în sectorul de stat, din care 19 ani, 8 luni și 8 zile, în grupa a II-a de muncă; 11 ani, 6 luni și 9 zile, în condiții normale de muncă.

Potrivit art. 41 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 „pensia pentru limită de vârstă se acordă asiguraților care îndeplinesc, cumulativ, la data pensionării, condițiile privind vârsta standard de pensionare și stagiul minim de cotizare realizat în sistemul public”. În alin. (3), stagiul minim de cotizare este prevăzut ca fiind de 15 ani, iar creșterea stagiului minim de la 10 ani la 15 ani este prevăzută pentru un termen de 13 ani de la data intrării în vigoare a acestui act normativ (conform Anexei nr. 3).

Cât privește vârsta standard de pensionare, în alin. (2) al aceluiași articol se prevede că aceasta este de 60 de ani pentru femei și 65 de ani pentru bărbați, dar atingerea vârstei standard de pensionare se va realiza tot în termen de 13 ani de la data intrării în vigoare a legii, prin creșterea vârstelor de pensionare, pornindu-se de la 57 de ani pentru femei și de la 62 de ani pentru bărbați, conform eșalonării prevăzute în Anexa nr. 3.

În raport de dispozițiile legale menționate, Tribunalul Călărași a constatat că în speță sunt aplicabile dispozițiile art. 167 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 19/2000, care prevăd că în perioada eșalonării vârstelor standard de pensionare și a stagiilor de cotizare, persoanele care au desfășurat activități încadrate de Legea nr. 19/2000 în condiții deosebite beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare, cu

respectarea condițiilor prevăzute de art. 42 din același act normativ, în raport de vârstele standard de pensioare prevăzute în Anexa nr. 3.

Potrivit art. 42, pentru stagiul de cotizare în condiții deosebite de muncă (ani împliniți) de 18 ani, asiguratul beneficiază de reducerea vârstei standard de pensionare (ani împliniți) cu 4 ani. În speță, la data introducerii cererii de pensionare, reclamantul avea vârsta de 59 de ani și un stagiul de cotizare de 35 de ani, 11 luni și 17 zile, încadrându-se conform Anexei nr. 3 la poziția „august 2009 - noiembrie 2009”, unde este prevăzută vârsta de pensionare de 63 de ani și 8 luni, stagiul complet de cotizare de 32 de ani și 4 luni.

Întrucât reclamantul a desfășurat activitate în grupa a II-a de muncă timp de 19 ani, 8 luni și 8 zile, el beneficiază de reducerea vârstei de pensionare cu 4 ani și nu 4 ani și 9 luni, cum susține acesta, deoarece nu se încadrează în 20 de ani împliniți conform tabelului nr. 1 al art. 42 din Legea nr. 19/2000, ci la poziția cel puțin 18 ani împliniți în grupa a II-a. Prin urmare, reducând vârsta standard de pensionare (care în cazul reclamantului este de 63 de ani și 8 luni) cu 4 ani, rezultă că acesta poate beneficia de pensie la împlinirea vârstei de 59 de ani și 8 luni.

Întrucât reclamantul, la data formulării cererii de pensionare, avea vârsta de 59 de ani, în mod corect cererea sa de pensioare a fost respinsă, acesta neîntreținând cumulativ condițiile prevăzute de art. 41 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 pentru a beneficia de pensie pentru limită de vârstă.

Împotriva sus-menționatei hotărâri, în termen legal a declarat recurs I.A.

A arătat că, prin cererea introdusă la Tribunalul Călărași la data de 04.01.2010, s-a formulat contestație împotriva deciziei nr. 157994/06.11.2009 privind acordarea pensiei pentru limită de vârstă, conform Legii nr. 19/2000, decizie emisă de pârâta C.J.P. C., solicitând să se dispună anularea deciziei și obligarea pârâtei la emiterea unei noi decizii prin care să se admită cererea recurentului de înscriere la pensie pentru limită de vârstă, cu efecte de la data la care s-a adresat acesteia.

Recurentul a arătat că este născut la data de 01.11.1950 și că, deși îndeplinește condițiile pentru pensionare la limită de vârstă, pârâta i-a respins cererea, pe considerentul că nu sunt îndeplinite condițiile de reducere a vârstei standard de pensionare din Legea nr. 19/2000, în sensul că, în conformitate cu prevederile art. 48 alin. (1) pct. 2, vârsta de pensionare redusă datorită stagiului realizat în condiții deosebite și

legilor speciale nu poate fi mai mică decât vârstele prevăzute la art. 42 din aceeași lege.

Pârâta a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii recurentului, întrucât, în conformitate cu prevederile art. 48 alin. (1) pct. 2, vârsta de pensionare nu poate fi mai mică decât vârstele prevăzute la art. 42.

Prima instanță, în raport de probele care au fost administrate, a respins cererea recurentului, motivând că nu beneficiază de reducerea vârstei de pensionare așa cum susține recurentul, de 4 ani și 9 luni, ci de doar 4 ani.

În temeiul art. 304 pct. 9 C. proc. civ., a considerat că instanța de fond a pronunțat o hotărâre cu aplicarea greșită a legii. Astfel, instanța de fond a apreciat în mod greșit că nu beneficiază de reducerea vârstei de pensionare cu 4 ani și 9 luni, ci doar cu 4 ani, potrivit art. 42 din Legea nr. 19/2000. Nu doar recurentul susține că beneficiază de reducere în acest cuantum, ci și pârâta C.J.P. C., prin decizia nr. 157994, care face obiectul acestui litigiu. Această reducere se referă la un stagiul aferent atât grupei I, cât și grupei a II-a și este, potrivit deciziei și actelor care au stat la baza eliberării ei, de 4 ani și 9 luni. Reducerea de 4 ani și 9 luni nu o contestă nici recurentul și nici pârâta. Doar instanța, fără să verifice actele care au stat la baza eliberării deciziei, consideră că recurentul beneficiază de o reducere de doar 4 ani.

În asemenea condiții, apreciază că se încadrează, potrivit Anexei nr. 3 din Legea nr. 19/2000, în perioada august 2009 - noiembrie 2009, la o vârstă de 63 de ani și 8 luni, un stagiul complet de cotizare de 32 de ani și 4 luni. Făcând comparație cu condițiile de vârstă și stagiul de cotizare realizat, constată: la data depunerii cererii la C.J.P. avea vârsta de 59 de ani, dar pentru că beneficiază de reducerea vârstei standard de pensionare de 63 de ani și 8 luni, cu cei 4 ani și 9 luni, menționați în decizie, rezultă faptul că avea, la data solicitării de a ieși la pensie, vârsta legală de ieșire la pensie, trebuind chiar să se fi pensionat de la vârsta de 58 de ani și 9 luni (63 de ani și 8 luni minus 4 ani și 9 luni = 58 de ani și 9 luni). De asemenea, stagiul de cotizare este îndeplinit.

Date fiind toate aceste motive, solicită, în temeiul art. 312 C. proc. civ., admiterea recursului său, modificarea sentinței civile nr. 460/01.03.2010 și admiterea acțiunii așa cum a formulat-o. În drept, își întemeiază cererea pe dispozițiile art. 304 pct. 9 teza a III-a, art. 304¹ și art. 312 C. proc. civ.

La data de 22.10.2009, ca urmare a examinării actelor din dosarul de pensionare, în baza Legii nr. 19/2000, s-a respins cererea de pensionare a recurentului I.A.

Astfel, din analizarea înscrisurilor oficiale existente la dosarul de pensionare, respectiv carnetul de muncă, adeverința nr. 1091/09.09.2009, emisă de SC C. SA Călărași, adeverința nr. 5826bis/23.06.2006, eliberată de SC P. SA, livretul militar, adeverința nr. 2428/28.10.2009 privind datele necesare determinării stagiului de cotizare și punctajului mediu anual, emisă de C.J.P. - Direcția Evidență Contribuabili, au fost constatate, stabilite și acordate următoarele:

Recurentul I.A., născut la data de 01.11.1950, avea la data solicitării stabilirii drepturilor de pensie, vârsta de 59 de ani și 0 luni și un stagiul de cotizare realizat de 35 de ani, 11 luni și 17 zile, în sector de stat, din care: 19 ani, 8 luni și 8 zile în grupa a II-a de muncă; 11 ani, 6 luni și 9 zile în condiții normale de muncă; 4 ani și 9 luni stagiul aferent grupei superioare de muncă. Vârsta standard de pensionare, în cazul recurentului, în conformitate cu dispozițiile art. 41 alin. (2) din Legea nr. 19/2000, este de 65 de ani.

Potrivit art. 41 alin. (1) din Legea nr. 19/2009, „pensia pentru limită de vârstă se acorda asiguraților care îndeplinesc, cumulativ, la data pensionării, condițiile privind vârsta standard de pensionare și stagiul minim de cotizare realizat în sistemul public”. În conformitate cu art. 41 alin. (2) din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, „vârsta standard de pensionare este de 60 de ani pentru femei și 65 de ani pentru bărbați. Atingerea vârstei standard de pensionare se va realiza în termen de 13 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin creșterea vârstelor de pensionare, pornindu-se de la 57 de ani pentru femei și de la 62 de ani pentru bărbați, conform eșalonării prevăzute în Anexa nr. 3”.

Recurentul este născut la data de 01.11.1950, astfel încât nu beneficiază de eșalonarea reglementată de art. 41 alin. (2)-(4) și Anexa nr. 3 din Legea nr. 19/2000 și Anexa nr. 9 la Ordinul M.M.S.S. nr. 340/2001. Astfel, se subliniază că între cele două anexe (Anexa nr. 3 la lege și Anexa nr. 9 la ordin) nu există diferențe, în sensul că, potrivit unei anexe, un asigurat poate dobândi mai devreme dreptul la pensie sau, mai mult, că poate beneficia de reducerea stagiului complet de cotizare.

Anexa nr. 3 stabilește vârstele standard de pensionare și stagiile minime și complete de cotizare pentru femei și bărbați, pe ani și pe luni, pe perioada aprilie 2001 - martie 2015.

Anexa nr. 9 la Ordinul M.M.S.S. nr. 340/2001 se referă la eșalonarea vârstelor standard de pensionare și a stagiilor minime și complete de cotizare în funcție de data nașterii, eșalonare prevăzută de art. 41 alin. (2) din Legea nr. 19/2000. Potrivit acestei anexe, eșalonarea vizează bărbații născuți în perioada ianuarie 1939 - decembrie 1949, inclusiv. Prin urmare, bărbații născuți după data de 01.01.1950 se pot pensiona la vârsta de 65 de ani, având nevoie de un stagiu minim de cotizare de 15 de ani și de un stagiu complet de 35 de ani.

Art. 42 din Legea nr. 19/2000 permite reducerea vârstei standard de pensionare pentru asigurații care au realizat stagiul complet de cotizare și și-au desfășurat activitatea total sau parțial în condiții deosebite. Prin urmare, pentru a putea face aplicarea art. 42, este imperios necesar să determinăm vârsta standard a recurentului și stagiul complet de cotizare corespunzător.

În speță, recurentul, ca urmare a faptului că a dovedit un stagiu de cotizare de 19 ani, 8 luni și 8 zile în grupa a II-a de muncă, prin aplicarea art. 42 alin. (1) din Legea nr. 19/2000, beneficiază de reducerea vârstei standard cu 4 ani și 0 luni. Rezultă că recurentul poate beneficia de pensie pentru limită de vârstă la împlinirea vârstei de 61 de ani și 0 luni, cu reducerea aferentă grupei superioare de muncă.

Cererea recurentului prin care solicita acordarea pensiei de limită de vârstă a fost respinsă în conformitate cu art. 48 alin. (1) pct. 2, deoarece nu îndeplinește condiția vârstei standard reduse, datorită stagiului realizat în grupa de muncă. Evidențiază instanței că la stabilirea drepturilor s-au valorificat toate documentele aflate în dosarul de pensionare.

Față de obiectul contestației și dispozițiilor legale privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, instanța în mod legal a respins cererea recurentului, apreciind astfel că instituția intimată în mod corect a respins cererea de pensionare.

Apreciază că, în baza celor menționate, C.J.P. în mod corect a calculat și stabilit drepturile recurentului-reclamant I.A. și, pe cale de consecință, solicită menținerea ca temeinică și legală a sentinței civile nr. 460/01.03.2010 pronunțate de Tribunalul Călărași. În drept, își întemeiază întâmpinarea pe dispozițiile art. 115-118 C. proc. civ.

Analizând întregul material probator administrat în cauză, prin prisma criticilor formulate în cererea de recurs, conform dispozițiilor art. 304¹ C. proc. civ., Curtea a reținut următoarele:

Prin decizia nr. 157994/06.11.2009, C.J.P. C. a respins cererea recurentului de acordare a pensiei pentru limită de vârstă, reținând că nu sunt îndeplinite condițiile de reducere a vârstei standard de pensionare din Legea nr. 19/2000.

Atât raționamentul C.J.P. C., cât și cel al primei instanțe sunt corecte.

În baza art. 41 alin. (1) din Legea nr. 19/2000, „pensia pentru limită de vârstă se acordă asiguraților care îndeplinesc, cumulativ, la data pensionării, condițiile privind vârsta standard de pensionare și stagiul minim de cotizare realizat în sistemul public”. Art. 41 alin. (2) din Legea nr. 19/2000, dispune, cât privește vârsta standard de pensionare, că aceasta este de 60 de ani pentru femei și 65 de ani pentru bărbați, dar atingerea vârstei standard de pensionare se va realiza în termen de 13 ani de la data intrării în vigoare a legii, prin creșterea vârstelor de pensionare, pornindu-se de la 57 de ani pentru femei și de la 62 de ani pentru bărbați, conform eşalonării prevăzute în Anexa nr. 3. În baza art. 42, pentru stagiul de cotizare realizat în condiții deosebite de muncă (ani împliniți) de 18 ani (cum este cazul recurentului), acesta beneficiază de reducerea vârstei standard de pensionare cu 4 ani.

Întrucât recurentul, la data formulării cererii de pensionare, avea doar vârsta de 59 de ani, în mod corect cererea sa de pensioare a fost respinsă. Conform Anexei nr. 3, pentru perioada august 2009 - noiembrie 2009, vârsta de pensionare este de 63 de ani și 8 luni, iar stagiul complet de cotizare de 32 de ani și 4 luni.

Recurentul a desfășurat activitate în grupa a II-a de muncă timp de 19 ani, 8 luni și 8 zile, beneficiind de reducerea vârstei de pensionare cu 4 ani, așa cum s-a arătat mai sus, iar nu 4 ani și 9 luni, cum susține. Ca atare, recurentul poate beneficia de pensie pentru limită de vârstă la împlinirea vârstei de 59 de ani și 8 luni (63 de ani și 8 luni minus 4 ani).

Pentru aceste considerente, Curtea, în baza art. 312 C. proc. civ., a respins recursul formulat de reclamant, ca nefondat.

2. Stagiul complet de cotizare și vârsta standard de pensionare. Aplicarea acestor elemente cu respectarea obligației egalității de tratament

Legea nr. 19/2000⁽¹⁾, Anexa nr. 3⁽²⁾
Ordinul M.M.S.S. nr. 340/2001⁽³⁾, Anexă, Anexa nr. 9⁽⁴⁾

Vârsta standard de pensionare și stagiul complet de cotizare sunt elemente obiective, care se aplică în mod egal tuturor persoanelor care solicită înscrierea la pensie la un moment dat.

Aceste elemente obiective cunosc în prezent modificări periodice, prin voința legiuitorului, intenția sa fiind de a stabili anumite tranșe de creștere treptată a vârstei standard de pensionare și a stagiului complet de cotizare.

*C.A. București, s. a VII-a civ., confl. mun. și asig. soc.,
decizia nr. 3879/R din 29 septembrie 2010*

Prin sentința civilă nr. 1585/24.02.2010, Tribunalul București, Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, a admis acțiunea formulată de reclamanta D.V. în contradictoriu cu pârâta C.P.M.B. A obligat pârâta să revizuiască drepturile de pensie pentru limită de vârstă convenită reclamantei în baza unui stagiul complet de cotizare de 25 de ani și 5 luni, retroactiv începând cu data de 01.08.2009; a obligat pârâta să plătească reclamantei diferențele rezultate între pensia astfel recalculată și cea efectiv plătită începând cu data de 01.08.2009 la zi.

În considerente a reținut că reclamanta este beneficiara unei pensii pentru limită de vârstă în baza deciziei 197891/13.05.2004, cu data de 16.02.2004. La determinarea drepturilor de pensie ale reclamantei au fost avute în vedere o vârstă standard de pensionare de 59 de ani, un stagiul complet de cotizare de 28 de ani și un stagiul de cotizare realizat de 38 de ani, 4 luni și 24 de zile. La 21.07.2009 reclamanta s-a adresat

⁽¹⁾ Abrogată prin art. 196 lit. a) din Legea nr. 263/2010 (M. Of. nr. 852 din 20 decembrie 2010).

⁽²⁾ Vârstele standard de pensionare se regăsesc *de lege lata* în cuprinsul Anexei nr. 5 din Legea nr. 263/2010 (M. Of. nr. 852 din 20 decembrie 2010).

⁽³⁾ Abrogat prin art. 2 din H.G. nr. 257/2011 (M. Of. nr. 214 din 28 martie 2011).

⁽⁴⁾ Aceste prevederi nu se mai regăsesc *de lege lata* în cuprinsul normelor de aplicare, ci doar în Anexa nr. 5 a Legii nr. 263/2010 (M. Of. nr. 852 din 20 decembrie 2010).

cu cerere pârâtei în vederea revizuirii deciziei sale de pensie, în sensul ca punctajul mediu anual să fie determinat prin raportare la un stagiul complet de cotizare de 25 de ani și 5 luni, iar nu de 28 de ani.

Tribunalul a reținut că, în conformitate cu art. 41 alin. (2) din Legea nr. 19/2000, vârsta standard de pensionare este de 60 de ani pentru femei și 65 de ani pentru bărbați. Atingerea vârstei standard de pensionare se va realiza în termen de 13 ani de la data intrării în vigoare a legii, prin creșterea vârstelor de pensionare, pornindu-se de la 57 de ani pentru femei și de la 62 de ani pentru bărbați, conform eșalonării prevăzute în Anexa nr. 3. Or, în conformitate cu Anexa nr. 3 a Legii nr. 19/2000, pentru perioada octombrie 2003 - martie 2004 (interval în care a fost depusă cererea de pensionare de către reclamantă), stagiul complet de cotizare era de 25 de ani și 4 luni, iar nu de 28 de ani, cum greșit a reținut pârâta.

Împotriva sus-menționatei hotărâri, în termen legal a declarat recurs recurenta C.P.M.B., înregistrat pe rolul Curții de Apel București, Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale. În susținerea recursului a arătat că hotărârea pronunțată de instanța de fond a fost dată cu încălcarea legii (art. 304 pct. 9 C. proc. civ.).

În privința obligării C.P.M.B. la calcularea drepturilor de pensie cu luarea în considerare a unui stagiul complet de cotizare de 25 de ani și 5 luni, a arătat că dispozițiile art. 41 din Legea nr. 19/2000 sunt următoarele: „(1) Pensia pentru limită de vârstă se acordă asiguraților care îndeplinesc, cumulativ, la data pensionării, condițiile privind vârsta standard de pensionare și stagiul minim de cotizare realizat în sistemul public. (2) Vârsta standard de pensionare este de 60 de ani pentru femei și 65 de ani pentru bărbați. Atingerea vârstei standard de pensionare se va realiza în termen de 13 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin creșterea vârstelor de pensionare, pornindu-se de la 57 de ani pentru femei și de la 62 de ani pentru bărbați, conform eșalonării prevăzute în Anexa nr. 3. (3) Stagiul minim de cotizare atât pentru femei, cât și pentru bărbați este de 15 ani. Creșterea stagiului minim de cotizare de la 10 ani la 15 ani se va realiza în termen de 13 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, conform eșalonării prevăzute în Anexa nr. 3. (4) Stagiul complet de cotizare este de 30 de ani pentru femei și de 35 de ani pentru bărbați. Atingerea stagiului complet de cotizare se va realiza în termen de 13 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin creșterea acestuia, pornindu-se de la

25 de ani pentru femei și de la 30 de ani pentru bărbați, conform eșalonării prevăzute în Anexa nr. 3”.

Anexa nr. 3 a Legii nr. 19/2000 se referă la vârstele standard de pensionare și stagiile minime și complete de cotizare pentru femei și bărbați pe perioada aprilie 2001 - martie 2015, iar Anexa nr. 9 a Ordinului nr. 340/2001 se referă tot la vârstele standard și la stagiile minime și complete de cotizare, dar în funcție de data nașterii fiecărui asigurat. Conform Ordinului nr. 340/2001, cap. B pct. I art. 3, „vârstele standard de pensionare și stagiile minime sau complete de cotizare pentru femei și bărbați sunt prevăzute în Anexa nr. 3 la lege, detaliată în funcție de data nașterii în Anexa nr. 9 la prezentele norme”.

Potrivit art. 41 din Legea nr. 19/2000, coroborat cu Anexa nr. 9 a Ordinului nr. 340/2001, pentru femeile născute în ianuarie 1952 (data nașterii reclamantei, vârsta standard de pensionare este de 59 de ani, iar stagiul complet de cotizare este de 28 de ani. În cazul reclamantei vârsta standard de pensionare a fost redusă cu 7 ani, conform prevederilor art. 42 alin. (1) din Legea nr. 19/2000.

A pronunța o hotărâre judecătorească prin care se neagă conținutul, deci însăși existența Anexei nr. 9 a Ordinului nr. 340/2001 reprezintă, implicit, abrogarea acesteia, ceea ce încalcă principiul separației puterilor în stat, principiu statuat de art. 1 alin. (4) din Constituția României.

În ședința publică din data de 29.09.2010, Curtea, în baza art. 84 C. proc. civ., a calificat cererea intimătei de îndreptare a mențiunii referitoare la data recalculării pensiei, cuprinsă în sentința recurată, făcută pe calea întâmpinării, ca fiind o cerere de îndreptare a unei erori materiale strecurate în cuprinsul sentinței Tribunalului și a pus în discuție competența de soluționare a unei astfel de cereri.

Față de prevederile art. 281 C. proc. civ., Curtea a constatat că tribunalul este instanța competentă din punct de vedere material să soluționeze cererea de îndreptare a erorii materiale, astfel că, în temeiul art. 158 C. proc. civ., s-a dispus declinarea competenței de soluționare a acestei cereri în favoarea Tribunalului București, Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Cu privire la cererea de recurs, analizând actele și lucrările dosarului din perspectiva criticilor formulate, cât și a dispozițiilor art. 304¹ C. proc. civ., Curtea a găsit recursul formulat ca nefiind fondat, considerentele avute în vedere fiind următoarele:

Prin decizia nr. 1/197891/13.05.2004, emisă de C.L.P. Sector 3, au fost stabilite drepturile de pensie pentru limită de vârstă cuvenite

reclamantei, pe baza unei vârste standard de pensionare de 59 de ani, reduse cu 7 ani datorită condițiilor speciale și deosebite de muncă și a unui stagiu complet de cotizare de 28 de ani.

Această decizie este definitivă, nefiind contestată în termenul stabilit de lege. La data de 21.07.2009 reclamanta a solicitat, în baza art. 89 alin. (1) din Legea nr. 19/2000, revizuirea deciziei de pensionare, în sensul de a fi avut în vedere un stagiul complet de cotizare de 25 de ani și 5 luni. Aceasta cerere nu a fost soluționată de către pârâtă în termenul legal, astfel că în mod corect prima instanță a obligat C.P.M.B. la soluționarea acesteia.

În ceea ce privește temeinicia cererii adresate de reclamantă Casei de Pensii, prima instanță a apreciat în mod corect că, la stabilirea drepturilor de pensie cuvenite reclamantei, Casa de Pensii a utilizat un alt stagiul complet de cotizare decât cel prevăzut de lege.

Astfel, recurenta-pârâtă nu a respectat dispozițiile privind stagiul complet de cotizare, astfel cum sunt prevăzute acestea în Anexa nr. 3 a Legii nr. 19/2000. S-a constatat că recurenta a luat în considerare un stagiul complet de cotizare de 28 de ani, prevăzut de Anexa nr. 9 a Ordinului nr. 340/2001 al M.M.S.S. În Anexa nr. 3 a Legii nr. 19/2000 se prevede un stagiul complet de cotizare de 25 de ani și 5 luni. Întrucât atât Anexa nr. 3 a Legii nr. 19/2000, cât și Anexa nr. 9 a Ordinului nr. 340/2001 au aceeași sferă de reglementare, respectiv vârsta standard de pensionare și stagiile minime și complete de cotizare, dar conțin prevederi contradictorii, instanța de fond în mod corect a avut în vedere actul normativ cu forță juridică superioară, care este legea, și nu ordinul ministrului edictat în aplicarea acestei legi.

Din formularea art. 41 din Legea nr. 19/2000 rezultă cu claritate intenția legiuitorului de a stabili anumite tranșe de creștere treptată a vârstei standard de pensionare și a stagiului complet de cotizare. Ceea ce dorim să subliniem este faptul că vârsta de pensionare și stagiul complet de cotizare constituie niște elemente obiective, care trebuie să se aplice tuturor persoanelor care au calitatea de asigurat pe teritoriul României. Aceste elemente obiective cunosc în prezent modificări periodice, prin voința legiuitorului, care dorește să crească treptat vârstele standard la care asigurații pot solicita pensionarea, precum și stagiile complete de cotizare.

Această creștere treptată a valorilor se realizează conform unui grafic de eșalonare prevăzut de Anexa nr. 3 a Legii nr. 19/2000. Prima coloană din tabel cuprinde intervalele de timp în care se va face eșalonarea. Prin urmare, semnificația întregului tabel este aceea că, în